

Bevezető

Idei harmadik számunkat elsősorban a kortárs román filmnek szántuk, de emellett egy másik nem kevésbé érdekes témából is kóstolót kaphatunk. Ahogy Virginás Andrea írásából is kiderül, a kortárs román film elemzése, helyzetének követése nem csak önmagában érdekes, de még inkább a hazai filmkészítés helyzetének összehasonlításában.

Hogy ne csak Magyarországi nézőpontokat vonultassunk fel, ezért két, korábban megjelent romániai szerző írásának fordításával indítjuk számunkat. Diana Popa tanulmányában a tekintély kérdéseit boncolgatja főleg a *Lazarescu úr halála* c. film elemzésén keresztül. Doru Pop írásában pedig Puiu életművét áttekintve próbál fogódzkodókat adni számunkra a román „új hullám” esztétikai kérdéseit illetően. Az erdélyi Sapientia egyetem adjunktusa Virginás Andrea posztdoktori kutatása részeként készített tanulmánya a román és a magyar filmgyártás elmúlt időszakát vizsgálva elemzi a „kis nemzeti mozik” fogalmának érvényesülését a két ország filmkészítésében.

Bátori Anna Mungiu vitát kavart filmje - *4 hónap, 3 hét és 2 nap* - alapján igyekszik bemutatni, milyen test-koncepció és nőpolitika kerül bemutatásra a kortárs román filmben, míg Benke Attila Porumboiu *Forradalmárok* (A fost sau n-a fost?) című filmje dilemmájának - volt-e vagy sem - felhasználásával térképezi fel a diktatúra továbbélésének problémáját a kortárs román filmművészetben.

Lapunk mellék témája az *új francia szexizmus* nevet kapta, J. Quandt *új francia extrémizmus* terminusa után. Az elnevezés okáról bővebben a téma bevezetőjében olvashatunk, majd Schaffer Viktória írását tanulmányozhatjuk, melyben C. Breillat művein keresztül a női lét paradoxonát tárja elénk. Reméljük, hogy ebben a témában a következő lapszámainkban további érdekes elemzéseket adhatunk közre.

Addig is jó szórakozást kíván a

szerkesztőség